

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 6Ek/1308/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119347167
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Holecová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119347167.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: J. U., nar.: XX.XX.XXXX, trvalý pobyt: J. XXX/X, XXX XX O. L., zast.: JUDr. Jaroslav Kokavec, advokát, so sídlom: 1 mája 12/1, 031 01 Liptovský Mikuláš, proti povinnému: M. N. L., nar.: XX.XX.XXXX, trvale bytom: H. 1, XXX XX O. L., zast.: Mgr. Samuel Dorociak, advokát, so sídlom: Belopotockého 720/2, 031 01 Liptovský Mikuláš, o vymoženie 59 702,00 Eur s prísl., vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Marián Janec, so sídlom exekútorského úradu: Sad SNP 666/12, 010 01 Žilina, pod sp. zn.: 70EX 455/19, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6Ek/1308/2019 zo dňa 14. apríla 2020, takto

rozhodol:

I. Sťažnosť povinného zamietá.

II. Oprávnenému voči povinnému nárok na náhradu trov konania o sťažnosti nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6Ek/1308/2019 zo dňa 14. apríla 2020 vydaným vyšším súdnym úradníkom súd návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 611 ods. 3 zamietol.

2. Vychádzal zo zistení, že exekúcia proti povinnému sa vykonáva na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 06.11.2018, sp. zn.: 11C/8/2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.07.2019 a vykonateľnosť dňa 12.08.2019, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 21.05.2019, sp. zn.: 5Co/1/2019. Súd vydal dňa 06.09.2019 v tejto exekučnej veci poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi JUDr. Mariánovi Janecovi, so sídlom exekútorského úradu Sad SNP 666/12, 010 01 Žilina, ktorý ju vedie pod sp. zn.: 70EX 455/19.

3. Povinný podal návrh na zastavenie exekúcie podľa ust. § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, keďže podľa jeho tvrdení v danej veci nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku. Dňa 17.07.2019 povinný nadobudol voči oprávnenému pohľadávku v celkovej výške 62.790,- Eur s príslušenstvom na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 17.07.2019, ktorú zmluvu povinný v právnom postavení postupníka uzatvoril so spoločnosťou VATMANN, spol. s r.o., so sídlom SNP 1, 033 01 Liptovský Hrádok, IČO: 31 735 738, zapísanej v Obchodnom registri Okresného súdu Žilina, Odd. Sro, Vložka č. 72075/L v právnom postavení postupcu. Uvedená pohľadávka je pohľadávkou z titulu bezdôvodného obohatenia, keď postupca v období od 28.08.2014 do 14.12.2015 uhradil na účet oprávneného bez platného právneho dôvodu sumu 62.790,- Eur, a to pravidelnými mesačnými splátkami vo výške jednotlivej splátky 4.830,- Eur. Uvedené platby mali byť započítané na úhradu nájmu na základe Zmluvy o prenájme nehnuteľnosti, ktorá zmluva je však v zmysle rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 11C/8/2017 zo dňa 06.11.2018 (exekučný titul) absolútne neplatným právnym úkonom. Vzhľadom na uvedené došlo na strane oprávneného voči postupcovi k bezdôvodnému obohateniu v zmysle ust. § 451 Občianskeho zákonníka. Na základe tohto absolútne neplatného právneho úkonu

spoločnosť VATMANN, spol. s r.o. (postupca) uhradila (bez právneho titulu) oprávnenému celkovú sumu 62.790,- Eur. Keďže oprávnený svoj záväzok voči postupcovi doposiaľ nesplnil, postúpil postupca vyššie špecifikovanú pohľadávku v celkovej výške 62.790,- Eur s príslušenstvom na povinného, ktorý v zmysle ust. § 524 nastúpil miesto postupcu vo vzťahu k oprávnenému do právneho postavenia veriteľa. Pohľadávka postúpená podľa tejto zmluvy teda prešla z postupcu na povinného aj s príslušenstvom a všetkými právami s ňou spojenými. Následne dňa 17.07.2019 zaslal povinný oprávnenému oznámenie o jednostrannom započítaní vzájomných pohľadávok, v ktorom povinný oprávnenému oznámil, že jeho pohľadávka vo výške 59.702,- Eur zanikla v dôsledku započítania s pohľadávkou povinného vo výške vo výške 62.790,- Eur. Vymáhaná pohľadávka oprávneného voči povinnému vo výške 59.702,- Eur s prísl. tak zanikla v dôsledku započítania oproti pohľadávkou povinného, ktorú nadobudol na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 17.07.2019 ešte pred začatím exekučného konania.

4. Povinný spolu s návrhom na zastavenie exekúcie predložil súdu aj zmluvu o postúpení pohľadávky uzavretú medzi spoločnosťou: VATMANN, spol. s r.o. (ako postupcom) a povinným (ako postupníkom) dňa 17.07.2019 a podanie označené ako „Jednostranné započítanie vzájomných pohľadávok“ zo dňa 17.07.2019 adresované povinným oprávnenému, v ktorom povinný uviedol, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 17.07.2019 nadobudol od postupcu - spoločnosťou VATMANN, spol. s r.o., so sídlom SNP 1, 033 01 Liptovský Hrádok, IČO: 31 735 738, pohľadávku voči oprávnenému vo výške 62 790,00 Eur s príslušenstvom z titulu bezdôvodného obohatenia. Ďalej povinný oprávnenému oznámil, že na základe uvedeného týmto jeho pohľadávku voči oprávnenému vo výške 62 790,00 Eur, ktorú nadobudol na základe vyššie uvedenej Zmluvy o postúpení pohľadávky od postupcu, započítava na oprávneného vzájomnú pohľadávku vo výške 59 702,00 Eur s príslušenstvom, ktorá bola oprávnenému priznaná na základe rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 06.11.2018, sp. zn. 11C/8/2017 a dňom započítania pohľadávok táto pohľadávka oprávneného voči povinnému v plnom rozsahu zaniká.

5. Oprávnený vo svojom vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie so zastavením exekúcie nesúhlasil. Poukázal na skutočnosť, že povinný ako prílohu k návrhu predložil jednostranné započítanie pohľadávok a zmluvu o postúpení pohľadávky, kde ako postupca vystupuje spoločnosť VATMANN, spol. s r. o., ktorá si postupovanú pohľadávku uplatňovala v konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, č. k. 21C/18/2018, v ktorom bola žaloba zamietnutá rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 05.12.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, č. k. 7Co/185/2018 zo dňa 24.10.2018. Na základe uvedených rozhodnutí spoločnosť VATMANN, spol. s r. o. nemohla disponovať a ani nedisponuje pohľadávkou, ktorú postúpila na povinného a takýto úkon, ako aj jednostranné započítanie pohľadávok, preto oprávnený považoval za neplatné právne úkony.

6. Súd v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie dospel k záveru, že nie je dôvodný. Svoj záver odôvodnil tým, že jednostranné započítanie pohľadávok v rámci exekúcie je podľa § 61e Exekučného poriadku prípustné len v prípade, ak ide o judikovanú pohľadávku. Námietku jednostranného započítania v exekúcii môže teda povinný relevantne uplatniť iba vtedy, ak započítava pohľadávku, ktorá je judikovaná (teda priznaná, resp. osvedčená exekučným titulom, na podklade ktorého by mohol povinný viesť exekúciu). Povinný však nepreukázal, že by jeho pohľadávka voči oprávnenému bola judikovaná (osvedčená exekučným titulom). Súd poukazuje na skutočnosť, že povinný nesie dôkazné bremeno, aby preukázal skutočnosti ním tvrdené v návrhu na zastavenie exekúcie a takéto skutočnosti musí preukázať relevantnými dôkazmi. Svoje závery podporil citáciami z komentára k Exekučného poriadku TOMAŠOVIČ, Marek. § 61e [Započítanie pohľadávok]. In: ŠTEVČEK Marek, KOTRECOVÁ Alexandra, TOMAŠOVIČ Marek, MOLNÁR Peter. Exekučný poriadok. 3. vydanie. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2018, s. 316 - 317.) podľa ktorých „Ak povinný namieta jednostranné započítanie pohľadávky, ktorá nie je osvedčená exekučným titulom, exekučný súd na takéto tvrdenie neprihliadne. Slovné spojenie „po začatí exekúcie sa neprihliada na jednostranné započítanie“ (§ 61e) interpretujeme tak, že z uvedeného dôvodu nie je prípustné exekúciu zastaviť. Exekučný súd teda zamietne návrh na zastavenie exekúcie, v ktorom povinný namieta jednostranné započítanie nejudikovanej pohľadávky. ... Slová „po začatí exekúcie“ v ustanovení § 61e vykladáme largo sensu tak, že exekučný súd neprihliadne na jednostranné započítanie nejudikovanej pohľadávky, pričom je bez významu, či kompenzačný prejav nastal a bol doručený oprávnenému pred začatím exekúcie alebo po začatí exekúcie. Slová „po začatí exekúcie sa neprihliadne“ teda interpretujeme vo význame „v exekučnom konaní sa neprihliadne“. Výklad, že exekučný súd prihliada na jednostranné započítanie, ktoré nastalo pred začatím exekúcie, by poprel účel a zmysel komentovaného ustanovenia. ... Právna úprava účinná pred 1. aprílom 2017 pripúšťala, aby povinný v exekučnom konaní vzniesol

námietku jednostranného započítania nejudikovanej pohľadávky. Dôvodom, prečo nová právna úprava (účinná od 1. apríla 2017) takéto jednostranné započítanie vylúčila, je snaha o zjednodušenie postupu exekučného súdu pri posudzovaní návrhu na zastavenie exekúcie. Námietka jednostranného započítania nejudikovanej pohľadávky vyžadovala, aby exekučný súd posúdil ako predbežnú otázku, či pohľadávka povinného existuje (jej právny dôvod a výšku, podľa toho, v akom rozsahu sú relevantné právne skutočnosti medzi účastníkmi sporné), čo je úlohou, ktorá patrí do sporového konania (najmä môže byť potrebné vytyčiť pojednávanie na vykonanie dokazovania). Snahou zákonodarcu bolo redukovať okruh potenciálne sporných skutočností, ktoré má riešiť exekučný súd, a tým exekučné konanie zrýchliť. Z praxe je rozpoznané, že možnosť namietať jednostranné započítanie mohla byť zo strany povinného zneužitá na zdržiavanie exekučného konania, najmä ak povinný uviedol nepravdivé tvrdenia o tom, že má voči oprávnenému pohľadávku, a ak bolo potrebné vykonať rozsiahle dokazovanie na vyhodnotenie pravdivosti týchto tvrdení.“ Navyše podľa zistení súdu oprávnený priložil ku svojmu vyjadreniu k návrhu povinného na zastavenie exekúcie rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 05.12.2017, sp. zn.: 21C/18/2017, ktorým súd zamietol žalobu žalobcu VATMANN, spol. s r.o. proti žalovanému Vladimírovi Kuchárikovi o zaplatenie 62 790,00 Eur s príslušenstvom. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 27.11.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 24.10.2018 sp. zn.: 7Co/185/2018. S ohľadom na všetky uvedené skutočnosti je podľa záverov súdu nepochybné, že návrh povinného na zastavenie exekúcie nemôže byť dôvodný, keďže povinný v návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal také okolnosti, ktoré by po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia.

7. Povinný napadol konštatované rozhodnutie súdu sťažnosťou, v ktorej sa domáhal, aby súd napadnuté uznesenie zrušil, prípadne zmenil tak, že exekučné konanie zastaví.

8. Namietal, že právny názor súdu o nemožnosti jednostranného započítania nejudikovanej pohľadávky povinného voči vymáhanej pohľadávke oprávneného, ku ktorému došlo ešte pred začatím exekúcie, vychádza celkom zjavne z nesprávnej interpretácie ust. § 61e Exekučného poriadku. Táto interpretácia súdu je podľa povinného v rozpore s gramatickým a logickým výkladom predmetného zákonného ustanovenia. V zmysle ust. § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku. Exekučný poriadok v § 61k ods. 1 písm. a) bližšie nešpecifikuje, aké konkrétne okolnosti spôsobujúce zánik vymáhaného nároku musia nastať, aby boli splnené podmienky na zastavenie exekúcie. V danom prípade je potrebné vychádzať výlučne z hmotnoprávneho predpisu, ktorý upravuje zánik záväzkov. V danom prípade je nevyhnutné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o zániku záväzkov, konkrétne ust. § 580 a nasl. V dôsledku započítania vzájomnej pohľadávky povinného voči oprávnenému došlo dňa 17.07.2019 (t. j. v čase pred začatím exekúcie) k zániku vymáhanej pohľadávky v súlade s ust. § 580 Občianskeho zákonníka. Vymáhaná pohľadávka oprávneného v dôsledku uvedenej právnej skutočnosti zanikla, t. j. neexistuje. Ak z hmotnoprávneho hľadiska vymáhaný záväzok zanikol, nemožno tento záväzok následne účinne vymáhať v exekučnom konaní. Takýto postup súdu by bol v prikróm rozpore s čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky, čím by bolo porušené základné právo účastníka na súdnu a inú právnu ochranu. Ďalej argumentoval, že v prípade, ak by zákonodarca mal v úmysle vylúčiť započítanie pohľadávky (ako spôsob zániku záväzku) ako okolnosť, ktorá spôsobuje zánik vymáhaného nároku a následne tak zakladá v zmysle ust. § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku dôvod na zastavenie exekúcie, zákonodarca by bez akejkoľvek pochybnosti takéto ustanovenie do exekučného poriadku výslovne zakomponoval. Ustanovenie § 61k Exekučného poriadku je v kontexte vyššie uvedeného podľa povinného potrebné vykladať tak, že súd neprihliadne na jednostranné započítanie pohľadávky, ku ktorému došlo až po začatí exekučného konania. Uvedeným ustanovením zákonodarca mal snahu vylúčiť možné špekulatívne konanie dlžníka, ktoré by smerovalo k nedôvodnému predlžovaniu exekučného konania. Poukázal aj na skutočnosť, že výklad komentára k exekučnému poriadku citovaný súdom nemožno za žiadnych okolností považovať za záväzný a to aj s prihliadnutím na to, že tento výklad neposkytuje dostatočné logické odôvodnenie záverov jeho autorov. Autor uvádza, že: „slová po začatí exekúcie sa neprihliadne je potrebné interpretovať vo význame v exekučnom konaní sa neprihliadne. Výklad, že exekučný súd prihliada na jednostranné započítanie, ktoré nastalo pred začatím exekúcie, by poprel účel a zmysel komentovaného ustanovenia.“ Uvedený výklad povinný považuje za zmätočný a neprípustný s ohľadom na ním uvedené skutočnosti v podanej sťažnosti. Súd musí prihliadať na okolnosti spôsobujúce zánik vymáhanej pohľadávky, nakoľko toto je práve zmyslom inštitútu návrhu na zastavenie exekúcie. Ak by zákonodarca chcel zakotviť do

exekučného poriadku, že v exekučnom konaní sa „en bloc“ neprihliadne na započítanie pohľadávky, jednoznačne by to do exekučného poriadku zakomponoval a zároveň by ust. § 61k Exekučného poriadku takto výslovne formuloval. Neexistuje žiadne logické vysvetlenie na to, prečo zákonodarca formuloval ust. § 61e tak, že „po začatí exekúcie sa neprihliadne“ namiesto „v exekučnom konaní sa neprihliadne,“ ak bolo práve toto úmyslom zákonodarcu. Doplnil, že Občiansky zákonník upravuje aj ďalšie spôsoby zániku vymáhaného záväzku (dohoda, nemožnosť plnenia, uplynutie času, neuplatnenie práva, splnutie, urovanie). V tomto kontexte sa potom názory autorov komentára, ktorí uvádzajú, že exekučný súd nemá vykonávať predbežné posúdenie existencie započítavanej pohľadávky, javia ako zmätočné. Vo všetkých prípadoch, ktoré môže potenciálne povinný uviesť ako dôvod zániku vymáhaného nároku, musí súd predbežne posúdiť, či skutočne nastali dôvody zániku vymáhaného nároku.

9. Oprávnený vo vyjadrení k sťažnosti povinného žiadal sťažnosť v celom rozsahu zamietnuť. Opätovne zdôraznil, že spoločnosť VATMANN, spol. s r.o., spol. s r.o. nedisponovala pohľadávkou, ktorú postúpila na povinného. Táto spoločnosť si uvedenú pohľadávkou uplatňovala v konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, č.k. 21C/18/2018, v ktorom bola žaloba zamietnutá rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 05. 12. 2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, č.k. 7Co/185/2018 zo dňa 24. 10. 2018. Oprávnený vyjadril presvedčenie, že úmyslom povinného je vytvárať neopodstatnenými právnymi úkonmi zdržovanie prebiehajúceho exekučného konania, v rozpore s právoplatnými rozhodnutiami súdov.

10. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

11. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

12. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

13. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

14. V zmysle § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

15. Súd (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku), po zistení, že sťažnosť bola podaná včas (§ 242 CSP), oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané (§ 240 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná (§ 239 ods. 1, ods. 2 CSP), po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti (§ 127 CSP, § 243 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi sťažnosti a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) dospel k záveru, že sťažnosť povinného nie je dôvodná.

16. Z obsahu súdneho spisu mal sťažnostný súd potvrdený skutkový stav tak, ako ho zistil aj súd v napadnutom uznesení a z takto zisteného skutkového stavu vyvodil i správny právny záver. Odôvodnenie napadnutého uznesenia súdu obsahuje dostatok dôvodov na záver, ku ktorému súd dospel, čo v spojitosti s vysporiadaním sa so zásadnou námietkou povinného uvedenou v návrhu na zastavenie exekúcie poskytuje dostatočný podklad pre prijatie takéhoto rozhodnutia a poskytuje primeranú odpoveď aj na povinným uplatnené dôvody sťažnosti, v ktorej povinný zopakoval svoje tvrdenia v návrhu na zastavenie exekúcie, že vymáhaná pohľadávka zanikla započítaním ešte pred začatím exekučného konania. Sťažnostný súd nezistil dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne

východiská pre vyslovenie výroku napadnutého uznesenia. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu, považujúc právne posúdenie veci súdom za správne, a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednávanej veci spolu s už správne vyslovenými právnymi závermi, sťažnostný súd sa v svojom odôvodnení následne obmedzil iba na doplnenie ďalších dôvodov na zdôraznenie správnosti preskúmaného rozhodnutia (§ 202 ods. 2 Exekučného poriadku).

17. Súd potom len v reakcii na obsah podanej sťažnosti dopĺňa, že súd exekúciu zastaví podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, ak po vzniku exekučného titulu nastala právna skutočnosť spôsobujúca zánik vymáhaného nároku. Z tohto všeobecného pravidla (*lex generalis*) však existuje výnimka zakotvená v § 61e Exekučného poriadku (*lex specialis*), ktorá aj podľa názoru sťažnostného súdu dôvodnosť obrany povinného proti exekúcii v posudzovanom prípade nepripúšťa.

18. V zmysle § 61e Exekučného poriadku sa po začatí exekúcie neprihliadne na jednostranné započítanie vzájomnej pohľadávky povinného voči oprávnenému, ibaže je priznaná exekučným titulom, na podklade ktorého by povinný mohol viesť exekúciu. Sťažnostný súd v plnom rozsahu súhlasí so správne vysloveným názorom súdu v preskúmanom rozhodnutí, podľa ktorého námietku jednostranného započítania môže povinný uplatniť v návrhu na zastavenie exekúcie relevantne iba vtedy, ak započítava judikovanú pohľadávku (tiež osvedčenú exekučným titulom) alebo ide o započítanie vzájomných pohľadávok dohodou účastníkov, čo v danom prípade nebolo preukázané, resp. povinný túto skutočnosť ani netvrdil. Predmetné ustanovenie aj podľa sťažnostného súdu zakotvuje výnimku zo spôsobu zániku záväzku jednostranným započítaním vzájomných pohľadávok (*compensatio*). Správne súd v preskúmanom rozhodnutí poukázal na skutočnosť, že slovné spojenie „po začatí exekúcie“ je potrebné vykladať „*largo sensu*“ tak, že exekučný súd neprihliadne na započítaciu námietku nejudikovanej pohľadávky, pričom je bez významu, či kompenzačný prejav bol doručený oprávnenému pred začatím exekúcie alebo až po jej začatí. Opačný výklad by viedol k popretiu účelu a zmyslu tohto ustanovenia, ktoré je vyjadrením snahy zákonodarcu redukovat' okruh potenciálne sporných skutočností, ktoré má riešiť exekučný súd, a tým exekučné konanie zrýchliť. Podkladom pre zavedenie tohto ustanovenia do Exekučného poriadku bolo poznanie vychádzajúce zo súdnej praxe, že za účelom preukázania existencie započítavanej pohľadávky bolo zväčša potrebné vykonať rozsiahle dokazovanie, ktoré patrí do základného sporového konania a nie do konania exekučného, určeného len na faktický výkon exekučných titulov (k tomu porovnaj Števíček, M., Kotrecová, A., Tomašovič, M., Molnár, P. a kol. Exekučný poriadok. Komentár. 3. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2018, s. 1072.). Je preto potrebné v tejto súvislosti predovšetkým zdôrazniť, že v tomto smere na náročnosť dokazovania nemá žiadny vplyv skutočnosť, či došlo k jednostrannému zápočtu nejudikovanej pohľadávky pred, alebo až po začatí exekúcie. Tento výklad § 61e Exekučného poriadku je na viac v súlade aj s jeho jazykovým znením. Z gramatického a sémantického hľadiska je nevyhnutné rešpektovať jazykový výklad spojenia „po začatí exekúcie sa neprihliadne“ tak, aby tým nebol popretý význam tohto ustanovenia. Preto toto ustanovenie nie je možné vykladať tak, že zákaz započítania sa v exekúcii uplatňuje až v čase po začatí exekúcie, ako žiadala vykladať túto právnu normu povinný. Pokiaľ by mal zákonodarcu úmysel zakázať počas prebiehajúcej exekúcie vykonanie jednostranných zápočtov nejudikovaných pohľadávok, nepochybne by to takto vyjadril aj prostredníctvom právnej normy. V § 61e Exekučného poriadku je však jasne vyjadrené, že po začatí exekúcie súd na kompenzačné prejavy povinného neprihliada, pričom právna norma nijako nešpecifikuje, kedy bol započítací právny úkon uskutočnený. Tento výklad je nutné považovať za súladný aj s účelom exekučného konania, ktoré je určené výlučne už len na faktický výkon exekučných titulov. V súlade s uvedeným výkladom exekučný súd s poukazom na § 61e Exekučného poriadku vždy zamietne návrh na zastavenie exekúcie, v ktorom povinný namieta jednostranné započítanie nejudikovanej pohľadávky sledujúc úmysel zákonodarcu, aby exekučné konanie nebolo zaťažené rozsiahlym dokazovaním ohľadom existencie takto započítavanej pohľadávky. Správe potom postupoval súd, keď návrh povinného na zastavenie exekúcie opierajúci sa o jednostranný zápočet nejudikovanej pohľadávky zamietol. Pre úplnosť súd dodáva, že ak oprávnený vymôže v exekučnom konaní pohľadávku, ktorá v rovine hmotného práva zanikla jednostranným započítaním, má povinný právo domáhať sa vydania bezdôvodného obohatenia osobitnou žalobou proti oprávnenému, prípadne náhrady škody. Z uvedených dôvodov postup exekučného súdu nie je možné považovať za v príkrom rozpore s čl. 46 Ústavy Slovenskej republiky, ako to namietal povinný prostredníctvom svojej sťažnosti a to aj s dôrazom na skutočnosť, že exekučný súd postupoval v intenciách aktuálne účinnej právnej úpravy exekučného konania.

19. Na základe zistených skutočností a výkladu súvisiacich právnych noriem súd dospel k záveru, že povinný ani v konaní o sťažnosti neuviedol a nepreukázal žiadne skutočnosti odôvodňujúce v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhatelnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu. Napadnuté uznesenie je tak vecne správne, preto nebol žiadny zákonný dôvod na jeho zmenu alebo zrušenie. Z uvedených dôvodov súd podanú sťažnosť podľa § 250 ods. 1 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku ako nedôvodnú zamietol. V exekučnom konaní sa rozhoduje spravidla bez nariadenia pojednávania, resp. bez výsluchu účastníkov konania (§ 61l ods. 2, § 202 ods. 1 Exekučného poriadku) a vo veci súd nariadi pojednávanie, len ak to považuje za nevyhnutné. Rozumnému a praktickému exekučnému režimu zodpovedá zásada, že pokiaľ nie je v konaní nutné vykonať osobitné dokazovanie k skutkovým okolnostiam, súd zásadne pojednávanie nenariaďuje. Rozhodovacia činnosť súdu v danom prípade spočívala v právnom posúdení veci a súd rozhodoval výhradne na základe tvrdení účastníkov konania a obsahu spisu, ktoré poskytli kompletný a ucelený podklad pre zákonné rozhodnutie. Keďže posúdenie existencie pohľadávky povinného voči oprávnenému spôsobilej na započítanie nebolo pre posúdenie dôvodnosti návrhu povinného na zastavenie exekúcie nijako významné, súd sa podrobne nezaoberal tvrdeniami oprávneného o neexistencii tejto pohľadávky s poukazom na rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 05. 12. 2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, č.k. 7Co/185/2018 zo dňa 24. 10. 2018. Z uvedených dôvodov súd o podanej sťažnosti rozhodoval bez nariadenia pojednávania (I. ÚS 119/2020-13 zo dňa 3. marca 2020, čl. 17 CSP), keďže nariadenie ústneho pojednávania by nemohlo vniesť viac svetla do posudzovaného prípadu.

20. Podľa § 61l ods. 3 veta prvá Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

21. Podľa § 255 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

22. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

23. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

24. Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

25. V ustanovení § 255 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku sa ako kritérium priznania náhrady trov exekučného konania premieta zásada úspechu vo veci (zásada zodpovednosti za výsledok sporu). Oprávnený bol v tomto konaní úspešný (súd sťažnosť povinného zamietol), voči povinnému mu tak vznikol nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré mu vznikli v súvislosti so sťažnostným konaním (§ 199d ods. 1 Exekučného poriadku). Oprávnený si nárok na náhradu trov konania o sťažnosti voči povinnému neuplatnil. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris). Sťažnostný súd preto s použitím základných princípov čl. 4 ods. 2 a čl. 17 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o sťažnosti princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov exekučného konania oprávneného rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak účastník konania o náhradu trov zjavne neprejavil záujem a ani si ich nevyčísľil, je v podmienkach exekučného konania na mieste rozhodnúť tak, že sa mu nárok na náhradu trov daného konania nepriznáva. Prihliadol najmä na skutočnosť, že exekučné konanie je prísne ovládané dispozičným princípom a exekučný súd nesmie viesť exekúciu voči povinnému v rozsahu, v

akom to oprávnený nenavrhne a poverenie na vykonanie exekúcie resp. dodatok k nemu vydá len za účelom vymoženía oprávneným požadovaného nároku. Z uvedených dôvodov súd oprávnenému voči povinnému nárok na náhradu trov sťažnostného konania nepriznal.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu súdu o sťažnosti (I. výrok) a proti rozhodnutiu súdu o trovách konania vrátane ich výšky (II. výrok) odvolanie nie je prípustné (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku, § 355 ods. 2 CSP).

Proti rozhodnutiu súdu o sťažnosti (I. výrok) a proti rozhodnutiu súdu o trovách konania vrátane ich výšky (II. výrok) dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).